

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Brnski škof Bauer in „Schulverein“.

Mej največje in najnevarnejše neprijatelje slovanskega roda v Avstriji šteti je nemški „Schulverein“. Kadarkoli se Slovani uprejo pogubnemu delovanju tega večinoma tudi z neavstrijskimi nemškimi denarji vzdrževanega germanizatoričnega društva, vedno se čuje odgovor, da je društvo le defenzivno, nikakor pa ne agresivno. Zagotavlja se, da je namen društva le ta, ohraniti nemško narodnost nemškim otrokom tam, kjer jim preti nevarnost, da se utope v slovanski poplavi. Sto in stokrat se je že dokazalo, da to ni resnica, nego da ima društvo določni namen ponemčevati slovansko mladino ter jo odtujevati slovanstvu.

Da imamo mi Slovenci in Čehi ob nemških jezikovnih mejah in v ponemčenih pokrajinah najtriji boj, to je naravna stvar. Prav tu trudi se nemški „Schulverein“ naloviti kolikor moči slovanskih otrok v svoje učne zavode, dobro vedoč, da je nemška šola najizdatnejše orožje, ohraniti nenaravno prevlado nemškega življa nad slovanskim. Od kako visoke strani dobiva to društvo oficijalno in neprecenljivo moralno podporo, videli smo še le nedavno. Minister in drugi odlični politični dostojanstveniki pozdravljali so shod nemškega „Schulvereina“ ter tam izrecno priznali, da je njegovo delovanje pravilno. Slovanska učna društva, katera v resnici ne segajo nikjer po nemški ali italijanski deci, ker so vesela, če mogo potujčevanja obraniti svojo deco, ta se pač ne morejo ponašati s takšno naklonjenostjo imenovanih krogov. Kdo je že doživel, da bi bil na shodu slovanskega ali češkega učnega društva čul iz ust visocih vladnih gospodov kaj jednacega, kakor se je čulo pri poslednjem shodu nemškega „Schulvereina“ na Dunaji? Ali torej ni umljivo, da so pristaši nemškega „Schulvereina“ jako razvajeni in preverjeni, da je vse to res kar trdijo?

Ko je torej Brnski škof Bauer pri svoji poslednji kanonični vizitaciji v Ivančicah in Krumlovu na Moravi spregovoril pomenljive besede o vzgojevanji otrok v materinem jeziku in o pogubnosti poučevanja v jeziku, otrokom nerazumljivem, nastal

je v vsem nemškem taboru velik hrup. Da je visok cerkven dostojanstvenik neustrašeno povedal, da nemški „Schulverein“ lovi češko deco v svoje zavode in jo tam ponemčuje, to je bilo preveč. Kakor Kajnovo znamenje užgane so te besede na čelo germanizatorjem in ne dajo jim pokoja. Vsi nemški listi bili so polni polemik proti škofu Bauerju, katerega je v Ivančicah provokoval načelnik nemških otroških vrtov dr. K e c k e i s (značilno ime!). Denunciral je namreč češko duhovščino javno pred otroci in pred občinstvom, da je sovražna tamošnji nemški šoli in pozval škofa, naj on upliva nanjo. Ko je na to izzivanje škof odgovoril tako, kakor je znano, nastala je velika razburjenost v prizadetih krogih. Izjave škofa Bauerja zavijali in zasukavali so nemški listi na vse strani. Nemški „Schulverein“ opravičeval se je javno in oglasil se je tudi mestni zastop Krumlovski. To je dalo povod škofu Bauerju, da je v „Vaterlandu“ prijavil daljše pismo, v katerem sam pripoveduje, kako so se go-dile stvari v Ivančicah in Krumlovu ter da je bil naravnost izzvan, da pove resnico. Povedal jo je tudi in nič drugega nego resnico, a ta bila je neprijetna nemškim ušesom. V Ivančicah preveril se je, da se „Schulverein“ nikakor ne zavzema samo za nemške manjšine, nego da je mnogo čeških otrok, ki se poučujejo z nemškim učnim jezikom. Tega ni mogel zamolčati. V Krumlovu protestoval je načelnik krajnega šolskega sveta proti temu, da so se otroci izpraševali iz veronauka nemški in češki, češ, da je krajni šolski svet že večkrat prosil, naj bi bil pouk samo nemški. Ker se je izpraševalo tudi češki, zapustili so načelnik in njegovi tovariši demonstrativno šolsko sobano. Ko je škof na zadnje zahteval, naj učenci drugega in tretjega razreda skupno molijo vero v nemškem jeziku, bil je jako iznenaden, da so samo trije izmed dvajset učencev molili nemški, vsi ostali pa so — molčali! To je faktum, ki ga navaja škof Bauer sam na konci svojega pisma, in to dokazuje pač najbolj drastično, kako opravičene so bile njegove besede.

Kar se je tako jasno konstatovalo v navedenih slučajih na Moravi, godi se dan za dne-

vom tudi v naših slovenskih pokrajinah, kjer ima „Schulverein“ svoje ponemčevalne zavode. Saj so žalibog v tem oziru uprav naše razmere, posebno v izvanekranjskih slovenskih pokrajinah jako podobne razmeram češkim, zlasti na Moravi in v Šleziji ali pa v mešanih čeških pokrajinah. Različne so le v tem, da se bode pri nas javljale dobile tako visok cerkven dostojanstvenik, kakor je Brnski škof Bauer, ki bi se tako možato in neustrašeno upal izreči jednako obsodbo o pogubnem delovanji nemškega „Schulvereina“. In vender je nevarnost, ki preti slovenski narodnosti v naših krajih po „Schulvereinu“ isto tako velika, če ne še večja, nego je pri severnih naših čeških bratih. Da bi se vender tudi pri nas oglasil kakov Bauer; prilike zato je žalibog le preveč!

„Zaveze slov. učiteljskih društev“ IV. skupščina.

O binkoštnih praznikih vršila se je IV. skupščina „Zaveze“ slov. učiteljskih društev v središču gorenjskega dela dežele naše, v starodavnem prijetnem Kranju. Udeležba je bila jako velika, vsprejem pa tako prijazen in ljubezniv, kakor še nikdar v nobenem mestu. Večina učiteljev, po številu kakih 50, dospela je že prvi dan okoli 5. ure popoldne v Kranj. Jedva se je bil vlak ustavil in smo se razvrstili pod vodstvom načelnika dr. Romiha, že so začeli pokati topiči in s kolodvora smo videli vihrajoče, slovenskemu učitelstvu v čast razobešene zastave. Kraj mostu pričakovali so zborovalce mestni zastop Kranjski, na čelu mu g. župan Šavnik, čitalnično društvo z načelnikom gosp. notarjem Globočnikom, ognjegasno društvo in bralno društvo ter mnogo odličnega občinstva, katero je zborovalce pozdravljalo z gromovitimi Živio-klici.

Gospod župan Šavnik ogovoril je učitelje in rekel: „Vihrajoče zastave, katere je razobesilo starodavno mesto Kranj, naznanjajo Vam veselje naše, da si je „Zaveza slov. učiteljskih društev“ zbrala gorenjsko metropolo za svoje letošnje zborovanje. Meščanstvo Kranjsko pač dobro vé, koliko

LISTEK.

En dan v razstavi Dunajski.

Dolgo časa sem se pripravljaj, da posetim našo mejnarodno glasbeno in gledališko razstavo: naposled sem res vse lepe dni zamudil. Dež je že nekaj dni pošteno lil, zajedna pa se je krajšal rok gostovanju češkega narodnega „divadla“ od dne do dne.

Da nimam slovanskega srca, — zaradi Dunajskih kritik posetiti bi bil moral češko predstavo. — Bil je zadnji dan. Češko gledališče je slovo jemalo, ko sem se namenil v razstavo.

Žalostno bilo je obzorje, ko nas je zjutraj sedla četvorica na „Ringu“ v tramvaj in se vozila proti Leopoldovemu. Dež je ob okna udarjal: avspicije današnjemu dnevju niso bile preugodne.

V „Praterstern“ prišedši sédel sem na „petrolejsko železnico“, ki me je v par minutah privedla v razstavni prostor. Prav pripravna je ta naprava. Ozek tir, ob straneh ograjen proti prehodu ljudij z navadnimi kolci, ki so zvezani mej seboj z žico, tvarja železniški trup. Vozovi, zajedna lokomotive petrolejske železnice, obstojé iz dvostranske železnične klopi, ki je nastavljena

podolgovato s podnožjem. Na zadnjem konci prirejen je mal kurilen stroj, podoben našim železnim pečem; pred njim čepi kurilec, ki tudi potnikom vedno naznanja z zvoncem, da pribaja voz. Nad vsem vozom razprostrta je platnena streha.

Prijetno se je vozilo. Jaz pa sem se zamislil na dom in sem menil, da bi se n. pr. tudi iz Ljubljane do Podrožnika prav hitro in cenó prišlo po „petrolejski železnici“.

Ko smo na „kolodvoru“ izstopili, čakali so nas že „nadzorniki“ ter pregledovali, ali imamo glediško ustopnico za večer ali pa, če smo oboroženi z dvema srečkama razstavne loterije, katere nam morda doneso še velik dobiček. Od kolodvora krenili smo jo po kriteriu hodniku proti gledišču.

Gledišče je leseno, jako okusno zgrajeno poslopje, ki je okrašeno z vsemi krasi momentalnih stavb. Da nismo stali tik njega, dvomili bi, da li ni zidano. Gledišče in rotunda sta skrajni točki v podolžni meri razstave. Od jednega do druge vodi „avene“, kakor nazivljajo vsi Dunajski listi glavno razstavno cesto. Prav je, da jo tako imenujejo, kajti tu je vse eksotično, nenavadno. Tu nismo na Dunaji, ampak par sto milj proti judovzhodu ob francoski „Rivi“, takó vsaj se nam dozdeva ob prvem pogledu. Na desni in na levi stoje krasni paviljoni, stavljeni v najmodernejših, a tudi najrazličnejših

slogih. Drevje, zelenje, katerega v naših krajih na prostem videti vajeni nismo, se tu bujno košati. Mej njim pa se dvigajo visoka drevesa z dolgimi plapolajočimi zastavami.

Presenečeni motrimo objekt za objektom. Tu ima človek na malem prostoru skupljeno vse, kar more le poželeti v razstavi. Tu je Mnihovska meščanska pivarna, tam Volkova slaščičarna, tu zopet kavarna, francoska restavracija. Oko tudi ne pogreša staroslavne „Alt-Pilsenetzer“, niti Kleinoschegovega šampanjskega paviljona. Pa tudi za pošto, prodajo muzikalij in ustopnic v razna zabavišča je skrbnjeno. Poleg Pertl-ovega orfeja, nahajamo tu tudi kineško senčno gledališče, oddelek „Alt-Wien“, kateri kot posebna zabavišča pobirajo še svoj ustopni obol.

Pozno je že in treba skrbeti, da pridemo v rotundo ter si ogledamo pravo jedro razstave. Hitro jo uberemo mimo vabljivih bazarjev proti rotundi.

V sredino dospelši prvi trenotek ne vemo, kaj naj si ogledamo. Komaj se pa malo ozremo po okolici, že nas iz daljave vabi visoki ruski stolp s carskim orlom.

Velik ni ruski oddelek, a krasen je. Tu ni razstavil nikak zasebnik, tu je razstavilo dvorno gledališče belega carja vse, kar vidimo pod ruskim grbom. Krasno orožje, dragoceno izdelano z vsako-

je vredna dobro urejena ljudska šola, da je temelj srečnemu rodbinskemu in državnemu življenju, zato pa z navdušenjem pozdravlja odposlance ljudskih učiteljev iz vseh slovenskih pokrajin, prišle, da se posvetujejo o sredstvih, kako povzdigniti narodno šolstvo, ob enem pa da tudi proslave učitelja narodov, prvaka pedagogov Jana Amosa Komenskega! Dobro došli torej v starodavnem Kranji!"

Na prijazni pozdrav gospoda župana Kranjskega in pristrčni vsprejem zahvalil se je načelnik „Zavezi“ g. dr. Romih, rekši, da je to dokaz, da je slovensko učiteljstvo na pravi poti, po kateri bode tudi še nadalje hodilo in neumorno delovalo v prid učeče se mladine, v prid mile slovenske domovine ter končno zaklical trikratni Živio! gosp. županu in trikratni Slava! meščanstvu Kranjskemu.

Čitalnični predsednik g. notar Globočnik pozdravil je „Zaveznike“ blizu tako-le: „Dovolite mi, velečenjene dame učiteljice in gospodje učitelji, ki ste z vseh strani širne naše slovenske domovine došli v naše mesto zborovat in posvetovat se o svojih stanovskih interesih, dovolite mi, da Vas tudi jaz kot predsednik naše „Narodne Čitalnice“ prav presrečno pozdravim v imenu ravno imenovanega društva in vsled posebnega pooblastila tudi v imenu drugih, pri Vašem vsprejemu soudeleženi narodnih društev, namreč našega bralnega in našega ognjegasnega društva. Narodne čitalnice in sploh narodna društva imajo mej drugim tudi velevažno nalogo, da pospešujejo po svoji moči narodnost, da vzbujajo narodno zavednost in utrjuje pravo rodoljubje v svojem okrožji. Zato pa se narodna društva veselijo vsakogar, ki se jim skaže prijaznega pri zvrševanju njihovih namer in jih po mogočnosti podpirajo. In kako bi se danes ne veselili, ko prihaja mej nas cvet slovenskega učiteljstva, ko prihajajo k nam najboljši naši prijatelji in podpiratelji. Kajti Vi niste le odgojevatelji nežne naše mladine v tem oziru, da jej bistrice um ter blažite srca, Vi ste tudi odgojevalci mladih rodoljubov, našega narodnega narastaja, kateremu v srce vsajate živo ljubezen do lepe domovine, do milega našega naroda. In zatorej vzbujate v narodnih naših srcih najiskrenejše simpatije in navdušeno Vas pozdravljajo narodna društva. Pa tudi naše narodno ženstvo neče zaostajati, kadar gre za stvar, katera je v ozki zvezi z napredkom našega naroda, in naše čitalnične dame, vrie rodoljubke, pripravile so Vam, častiti gostje, male cvetlične darove, katere blagovolite iz njihovih rok vsprejeti v znak splošnih naših simpatij. Dobro došlo torej narodno učiteljstvo! Na zdar!

Mej govorom g. notarja Globočnika izročila je bila gospodična Mimi Omerša „Zavezinemu“ predsedniku prekrasen šopek, a ko se je za učiteljstvo zahvalil g. Jarnej Ravnikar za prijazni pozdrav, obdarovale so ljubke gospodičine Kranjske vse „Zaveznike“ z nežnimi šopki najlepših cvetk.

Velečasten je bil uhod v mesto. Na čelu korakali so ognjegasci, trobentaje svojo koračnico, za njimi občinski zastop in narodna društva ter došli gostje, spremljani od občinstva. Mesto je bilo v praznični obleki. Raz hiše, ki so bile deloma okičene s cvetkami in vencji, plapolalo je brez števila

vrstnim nakitom, leskeče nam nasproti. To premore le vzhod! A nič manj ne odlikujejo se razstavljena oblačila za predstavjalce. Tu nabajamo obleke vseh vekov, vseh slojev, vseh ljudstev in vse tako bogato, tako drago! Uprav orientalski bizarne so razstavljene skupine. Bojnokopljani, konjiki, dvorjani, knezi, seljaki, divne odaliske, a tudi ruske žene, poleg njih pa medvedje, lisice in godec narodne basni kažejo nam, s čim se peča ruska drama.

Vse to pa daleko presega scenerija posamnih predstav. Te so v veličini gledišč, kakeršna kupujemo otrokom, a preskrbljene z vsemi potrebnimi sredstvi, da gledalcu oživotvori istiniti prizor v dvornem gledišču; to je kras tega dela izložbe. Vse preveva nekaj velik, mogočen, nekoliko tih, morda celo otožen, a vendar do cela domač duh. Če si to jedenkrat videl, ne pozabiš ga nikdar! Kakor iz sanj se prebudiš, kadar ustopiš iz omamljivega krasa v skoro prazni, a veliki italijanski oddelek. Instrument poleg instrumenta: godala vseh vekov, nekatera stara po več stoletij, so tu razstavljena. Strokovnjaku gotovo imenitno poučilo, ne vznese navadnega obiskovalca kar nič. Jedina Rossinijeva soba zavzema nekoliko. Gledališka razstava pa obstoji do cela skoro le v dveh dolgih „šlépkih“.

(Dalje prib.)

zastav; povsod so nas prijazno pozdravljali in celo s cvetkami obsipali.

Okolu 8. ure zvečer vršila se je na okičenem vrtu Mayerjevem slavnostna beseda v proslavo tri-stoletnice Komenskega, katera je lepo uspela, čeprav je bilo vreme jako neugodno. Slavnostni govor govoril je g. nadučitelj Fr. Praprotnik tako izvrstno, da je razvel vse poslušalce, kateri so mu burno ploskaje izražali svoje priznanje. Popisal nam je Komenskega življenje in delovanje, njega zasluge kot pedagoga sploh, zlasti pa kot zasnovatelja narodni ljudski šoli; popisal nam je v krepkih potezah Komenskega filozofična in pedagoški načela in nam tako podal pristno sliko tega slovanskega veleuma, katerega je slavil in slavi ves naobraženi svet. Gosp. Anka Osana deklamovala je Gregorčičevo pesem „Vrlemu možu“, gospa Ihan-Omanova pa Gestrinove „Tri rože“. Obe deklamovalki želi sta obilo zaslužene pohvale, takisto kakor pevski zbor in vojaška godba. Po končanem vsopredu ostali smo še dolgo zbrani v prijateljskem pogovor in drug drugega navduševali za večne ideale učitelja učiteljev.

Drugi dan je „Zaveza“ posvetila svojemu delovanju ves čas, od zjutraj do opoludne.

Ob 8. uri zbrali so se „Zavezniki“ v farni cerkvi k sveti maši, potem pa so šli delegatje k zborovanju v čitalnično dvorano. Zbralo se je 46 odposlancev, kateri so zastopali 19 učiteljskih društev; 7 društev ni bilo zastopanih. Tajnikovemu poročilu je povzeli, da šteje „Zaveza“ 26 učiteljskih društev po Kranjskem, Štajerskem in Primorskem s 1124 člani; blagajnikovemu pa, da je društvo imelo 237 gld. 52 kr. dohodkov, 118 gld. 26 kr. izdatkov in 49 gld. 26 kr. prebitka. Ti in poročilo gosp. Nerata o stanju društvenega glasila „Popotnika“ se vzamejo na znanje. V društveni odbor voljeni so bili gg.: Vojteh Ribnikar (Logatec), predsednikom; dr. Tomaž Romih in Jarnej Ravnikar, podpredsednika; Ivan Lapajne, blagajnik; Armin Gradišnik in Peter Repič, tajnika; odborniki pa so gg.: Franc Kocbek, Anton Porekar in Franc Praprotnik za Štajersko; Luka Jelenec in Makso Kovšca za Kranjsko; Kristijan Bogatec, Ivan Krajnik in Peter Medvešek za Primorsko. Glede na kraj, kje bode prihodnje zborovanje „Zavezino“, pooblastil se je odbor, da izbere v to najprimernejši kraj, glede časa pa, da skliče zborovanje v glavnih velikih počitnicah in sicer o delavnikih.

Glavno zborovanje počastil je s svojo navzočnostjo kot zastopnik okrajnega glavarja c. kr. okrajni komisar ter gg. župan Šavnik in notar Globočnik. Član dr. Romih razpravljal je v celo uro trajajočem govoru „o realijah in novem šolskem zakonu“, član Lapajne pa „o nadzorništvu slovenskih obrtnih in nadaljevalnih šol“.

Ob 2. uri je bil banket. Dr. Romih napil je presvetlemu cesarju, g. župan Šavnik po pijo-nirjem kulture in napredovanja, slovenskim učiteljem in učiteljicam. Bilo je še mnogo drugih napitnic, izmed katerih bode omenjena le ona gosp. dr. Vilfana, ki je v jedrnatih besedah naglašal slovenskega učiteljstva zasluge ter povdarjal, da je „Zaveza“ prvo in najvažnejše narodno društvo, ki dejansko predstavlja zjedinjeno Slovenijo.

Po banketu ogledali so si „Zavezniki“ in corpore pokopališče in s primerjimi nagovori položili venca na groba nesmrtnih pesnikov Fr. Prešerna in Simona Jenka. Ko so še pevci zapeli „Nad zvezdami“ in „Blagor mu, ki se spočije“ vrnili so se zopet v mesto.

V ponedeljek bil je izlet na Bled, a vsled slabega vremena se ga niso udeležili vsi „Zavezniki“ in zato poslovali smo se že v Kranji.

Le težko ločili smo se od starodavne gorenjske metropole; ure pa, ki smo jih preživeli mej ljubeznivim in ven in ven narodnim meščanstvom Kranjskim ostanejo vsakemu udeležniku v nepozabnem spominu, tembolj, ker smo se prav v Kranji prepričali, da ima narodno učiteljstvo mej slovenskim meščanstvom trdno in zanesljivo zaslombo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. junija.

Prazen strah.

Imenovanje dvornega svetnika g. Abrama ministerijalnim svetnikom je nemško-liberalno stranko močno vznemirilo, ta vznemirjenost pa je priklopila

do vrha, ko se je izvedelo, da je imenovan okrajnim sodnikom v Trbižu dr. Karol Pražak. Slovansko ime novega sodnika zadoščalo je liberalcem, da so začeli blebetati o novih koncesijah, danih Slovencem in klicali rojake in somišljenike svoje na boj. Kako prazen je bil ta strah, vidi se iz tega, da dr. Pražak glasom potrdila v tem oziru zanesljive in jako skropulozne „Gr. Tagespost“ nikakor ni Slovonom prijazen mož, nego pristni liberalec, ki se gotovo ne bode iznevil tradicijam viteza Waserja. — Ti imenovanji sta bili povod poslan-cema dr. Krausu in dr. Forregerju, da sta pisala načelnikom nemških strank, Plenerju in Steinwenderju pismi, v katerih ju pozivljata k slogi in jedinstvu, ker je nevarnost za nemški živelj v Avstriji postala baje jako velika.

Valutni odsek.

V soboto začela se je specijalna razprava o valutnih predlogih. Posl. Beer stavlja je predlog, naj se odsek najprej posvetuje o peti predlogi, s katero se dovoli vladi najeti posojilo 183 milijonov goldinarjev. Posl. dr. Kaizl je temu odločno ugovarjal, češ, ta predlog je gotovo posledica kake spletke, če bi obveljal, bi se mladočehski člani odseka ne mogli več udeleževati sej. Posl. Kozłowski prašal je finančnega ministra, je li zmatra predloge za neločljivo celoto in ker se je minister izrazil v zmislu vprašanja, vsprejel je odsek Beerov predlog. Pri razpravi o zakonu o posojilu nasvetoval je Menger, da se dovoli le manjše posojilo, ker bi vlada nedostatek lahko vzela iz drž. blagajnic. Gross se je spodtikal nad kvoto 70:30 in pa nad določbo, da mora samo Cislitvanska kupiti državne note, izdane namestu solinic. Finančni minister dr. Steimbach izjavil je, da bodo troške regulacije valute prvi dve leti pokrili prebitki konverzije in dobiček pri kovanju, da je pa upati, da bode pozneje moči troške pokrivati iz dohodkov budgeta. Glede solinic izjavil je minister, da jih mogo pokriti Cislitvanska. Vsled teh izjav predlagal je posl. Fuss, naj se reasumuje razprava in glasovanje o že vsprejetem predlogu Beerovem. Debata o tem predlogu bila je jako burna in ostra, a ker se je predlog odklonil, ostavili so Mladočehi in drugi nasprotniki dvorano, da bi odsek ne bil sklepčen. Ker je pa mej tem došlo dovolj drugih članov, nadaljevala se je obravnava o zakonu glede pososojila v zmislu Beerovega nasveta.

Nemška levica in nova valuta.

Kakor znano, hotela je nemška levica svoje glasove, potrebne za regulacijo valute, prodati kolikor mogoče drago. Tirjala je raznih koncesij in mej drugimi to, da je razdeliti trgovinsko ministerstvo ter ustanoviti novo komunikacijsko ministerstvo, za katero, je bil že izbran načelnik, pristno levčarski posl. dr. Russ. Grot Taaffe pa je to delitev aosebno pa dr. Russa odločno odklonil, je-li pa levčarjem obljubil kakšnih drugih koncesij, tega sedaj ni moči povedati.

Draginjske priklade uradnikom.

Poslanska zbornica je bila, kakor znano, tudi v drugič ukrenila, naj se porabi za draginjske priklade državnim uradnikom 1 milijon gld., gospodske zbornice budgetni odsek pa se je tudi v drugič izrekel, da je razdeliti samo pol milijona goldinarjev. Ker bode tudi gospodska zbornica dovolila gotovo le pol milijona, treba bode sklicati posebno komisijo, v kateri sta obe zbornici jednako zastopani. Ta komisija ukrenila bode kaj je storiti, oziroma koliko je dovoliti in mora svoj ukrep naznaniti obema zbornicama.

Glavno in prestolno mesto Budimpešta.

Stolno mesto madjarsko dobilo je, menda kot posledica jubileja, nov naslov, postalo je „glavno in prestolno mesto“. Faktično je Budimpešta že dolgo „glavno in prestolno mesto“, ker cesar vsako leto nekaj časa tam živi in ker je Budimpešta središče vse Ogerske ter sedež vlade in parlamenta. Ta naslov je le konsekvencija državnopravne samostalnosti Ogerske, karakteristično je le to, da so tudi dvorni krogi definitivno odpovedali se fikciji, da je Dunaj jedino glavno in prestolno mesto. Čim se uveljavi češko državno pravo, tirjala bode tudi Praga ta naslov, z isto pravico, kakor bi ga Zagreb lahko tirjal že danes.

Vnanje države.

Slovanska liturgija.

Te dni razširjali so zlasti lahonski in nemško-liberalni listi vest, da je papež priporočal dal-matinski in primorski duhovščini, naj se tesno drži latinske liturgije in italijanskega jezika ter skrbi za nju razširjanje. To vest zabeležili smo tudi mi, a že danes, komaj par dni po tem, izkazalo se je, da je gorenja vest povsem iz trte izvite, obratno, da je Vatikan znova pokazal, da ume v izvestnih okoliščinah biti tudi Slovonom naklonjen. Kurija bila je namreč črnogorskim katolikom dovolila slovansko liturgijo in je tiskarna Propagande v Rimu ravnokar izgotvila s cirilico tiskane mašne knjige.

Prvi uspeh Giolittijev.

Italijanska zbornica dovolila je po tajnem glasovanju šestmesečni budgetni provizorij z 261 zoper 189 glasov. To glasovanje presenetilo je vsakogar, kajti predidota razprava bila je jako burna. Za vlado se razen ministerskega predsednika sa-

mega ni skoro nihče oglašil, pač pa so govorili proti njej skoro vsi odličnejši parlamentarci. Posebno znamenit je bil govor bivšega državnega tajnika Crispijevega, posl. Fortisa, ki je rezko a odkritosrčno analizoval uzroke finančnih kalamitet in naglašal, da treba odpraviti vse tiste nepotrebne ustanovitve, katere so državi z ozirom na lokalne interese nakladali ogromnih žrtev. Glede vnanje politike izrekel se je Fortis zato, da spoštujejo narodni zastopniki zveze, čeprav je bil njih sklep pre-nagljen, pazijo pa naj, da bode Italija hodila svojo pot, čim poteče zvezne pogodbe doba, da bode ne-ovirano lahko stopila proti vzhodu!

Občni zbor „Dijaške in ljudske kuhinje v Ljubljani“.

V Ljubljani, 10. junija.

Tukajšnje društvo „Dijaška in ljudska kuhinja“ je imelo včeraj ob 6. uri popoldne v svojih prostorih in Strelških ulicah svoj letošnji občni zbor, o katerem smo prejeli sledeče poročilo:

Predsednik c. in kr. stotnik v p. V. Hübschmann konstatuje sklepčnost, otvori zborovanje, pozdravi zbornike in se zavali za mnogobrojno udeležbo.

Zapisnikar E. Lah prečita svoje poročilo o društvenem delovanju v XV. upravni dobi. Poročilo govori najpoprej o personalnih premembah v upravnem odboru, omenja potem pohvalno in zahvalno rodoljubne dame, ki so v društvu požrtvovalno in ustrajno delovale, zavode in korporacije, društvenike, podpornike in darovalce, ki so tudi v zadnji dobi tako zdatno podpirali društvo. — Promet je bil v zadnji dobi še živahnejši kakor v predzadnji, ker se je razdelilo 20.000 porcij več; 23 dijakov je dobivalo hrano brezplačno. — Društvo šteje 3 častne, 37 izvršujočih in 192 podpornih članov, torej za tri več kakor lani. Poročevalec se v toplih besedah spominja veledušnega dobrotnika, Frana Kotnika ml., kateri je v svoji oporoki volil društvu 2000 gld., in drugih pokojnikov zadnje dobe. — Zahvali se Ljubljanskemu časopisu, ker je šlo društvu vsekdar na roko in občinstvo opozarjalo na „Dijaško in ljudsko kuhinjo“. Sklepa z gotovo nado, da bodo vsi dobrotniki in podporniki društveni tudi v prihodnje lepo podpirali zavod, kateremu bi bilo želeli še vedno več in več društvnikov.

Poročilo se odobri brez ugovora in predsednik pozove zbornike, da v znak sožalja nad bridkimi zgubami, katere so društvo v zadnji dobi zadele, ustanejo raz svoje sedeže ter hranijo pokojnike v blagem spominu. (Se zgodi.)

Blagajnik dr. Josip Staré prečita računski zaključek za leto 1891., kateri se sme zvati prav ugoden. Društvo je imelo lani že nad 10 000 gld. prometa in ima že blizu 4000 gld. premoženja. Poročilo se odobri brez ugovora.

V imenu pregledovalnega odseka poroča mestne blagajne kontrolor F. Bradaška, da je odsek pregledal račune in denarne knjige, našel vse v popolnem redu in soglasi ter predlaga, da vzame zbor to na znanje in dá upravnemu odboru absolutorij. Predlog se vsprejme soglasno.

Zvrše se volitve v upravni odbor. Potrdi se z vsklikom bivši upravni odbor in kot njegov predsednik c. in kr. stotnik v p. V. Hübschmann; kot podpredsednik A. Dreise, kot blagajnik dr. J. Staré, kot zapisnikar E. Lah, kot gospodar O. Dolenec, kot predstojnica kuhinji gospa Tereza Hübschmann, kot njena namestnica gospa Karolina Ahn.

V pregledovalni odsek se odbero z vsklikom gospodje: F. Bradaška, Fr. Schitnik in Ivan Subic.

Konečno se odobri še predlog zapisnikarja E. Laha, da objavlja odsej društvo „Dijaška in ljudska kuhinja“ kot humanitaren in neutralen zavod letna poročila v slovenskem in nemškem jeziku.

Na to zaključil predsednik zborovanje ob 7¹/₂ uri zvečer.

Domače stvari.

— (Dnevni red seji občinskega sveta Ljubljanskega) v torek 14. dan junija 1892. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani: I. Oznaniila predsedstva. II. Personalnega in pravnega odseka poročilo, a) o pogodbi glede zemljiških parcel, ki jih je pridobiti od kolizejskega posestva za novo Tržaško (tovorno) cesto; b) o nekaterih hišnih gospodarjev ugovorih zoper magistratni ukaz, da je narediti trottoir pred hišami; c) o dr. Ignacija Kotnika in drugov ugovoru proti prodaji cesar Fran Josipovega trga; d) ob izvolitvi treh članov v odbor za oskrbovanje meščanske imovine; e) o vdove Ivane Ižančeve prošnji za penzijo; f) o podelitvi dveh ustanov za invalide Kranjske. III. Stavbinskega odseka poročilo: a) ob oddaji dela za podaljšanje Tržaške (tovorne) ceste do Marije Terezije ceste; b) o ponudbi glede odkupa občinskega sveta mej naskim vrtom in novo tovarno cesto; c) o nakupu nekoliko privatnega sveta za uravnavo parnih ulic; d) o treh prizivih v stavbinskih stvareh.

IV. Finančnega odseka poročilo o glavni bilanci mestnega loterijskega posojila in mestne klavnice. V. Personalna.

— („Ljubljanski Sokol“) priredi v sredo 15. t. m. na vrtu Ferlinčeve restavracije društveni večer v spomin našemu slavnemu pesniku Franu Levstiku. Pri tem večeru sodelujejo društveni gg. pevci in vojaška godba. Ustop je brezplačen ter so s tem vabljeni najljudnejše člani vseh narodnih društev. Posebna vabila se niso izdala. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Odbor „Sokola“ nadeja se s pripomočjo našega narodnega razumništva lepega in spominu našega Levstika dostojnega večera.

— (Gallusov koncert.) Naprošeni smo, kritiko o tem koncertu v jedni stvari nekoliko dopolniti. Resnici na ljubo se mora izrecno poudarjati, da ima šolski zbor „Glasbene Matice“ zelo velike zasluge za ta koncert. Brez šolskega zbora Gallusov koncert sploh ne bi bil mogoč. Da so pa učenke in učenci vzmoogli takó težke skladbe in celó uspešno tekmovali s pevskim zborom „Glasbene Matice“, to kaže, kakó resno se poučuje petje v šoli „Glasbene Matice“ in kakó neprecenljiva učiteljska moč je pevovodja g. Hubad. To zdravo stanje „Matiške“ pevske šole nas navdaja z najlepšimi nadejami o slovenskem pevskem naraščanju.

— (Ustanovna slavnost slovenskega pevskega društva „Ljubljana“.) Pod jako srečnimi avspicijami nastopilo je včeraj prvokrat v javni veselici novo zasnovano pevsko društvo „Ljubljana“. Uspeh je bil sijajen v materijelnem oziru in časten v umetniškem. Mnogobrojno odlično občinstvo prihitelo je na Koslerjev vrt, da izrazi dejansko svoje simpatije mlademu društvu. Ako se jemlje v poštev, da je mej blizu 60 pevci, ki so nastopili včeraj v zboru, več nego polovica mladih začetnikov, mora se priznati, da se je vodja gospod Cepuder pošteno trudil, da je zbor izvršil svojo nalogo tako dostojno. Pevovodji gre velik del hvale za dobri uspeh prvega nastopa. Predsednik g. Jenič pozdravil je pred začetkom pevskega programa navzočnike, zahvalivši se za obilno udeležitev, ki bode vzpodbujevala društvenike, da hrepene po vedno večji popolnosti in tako vrše blažilno nalogo pevskega društva. Potem zapeli so pevci dr. B. Ipavca „Gaslo“ in Jenkovo „Slovensko himno“ (Molitev). Obe skladbi izvršili sta se prav korektno. Belarjeva nova „Mi ustajamo“ je precej efektivna skladba in se je pela prav dobro. Zbor 16 pevcev zapel je potem Štunzovo „Za mili dom“. Posebno pri tej skladbi, kakor tudi pri nekaterih zbora zapazila se je malo previsoka intonacija, kar je tenorjem proti konci bilo nekoliko neprilčno. Sicer pa se pela dobro, isto tako ostali zbori: krepki F. Vilharjev „Slovenec in Hrvat“ in Nedvedova „Dijaška“, v kateri je pel kratki solo gosp. Pavšek. Obe skladbi morali sta se ponavljati. Znano in priljubljeno Stegnarjevo skladbo „Oblakom“ izvršilo je 16 pevcev in g. Pucihar tako dobro, da so jo na burno zahtevanje morali ponavljati. Gosp. Puciharja bariton je donel prav krepko in je pevec zaslužil pohvalo, s katero je bila vsprejeta ta popularna skladba. Vojaška godba avirala je več slovenskih skladb in tako ustregla splošni želji ter mnogo pripomogla, da je bilo občinstvo najboljše volje. Na kegljišči, pri tehtnici, pri loteriji in raznih igrab mladine, povsod je bilo prav živahno gibanje. Omeniti nam je pohvalno, da so se posamični odseki odbora prav dobro obnesli pri vsprejemanji odličnejših gostov, pri oskrbovanji prostorov, skrbi za postrežbo itd. Kosmatega dohodka bilo je vsega skupaj uštevši loterijo in kegljanje okolu 450 gld. Naj bode prvi lepi uspeh mlademu društvu v spodbudo, da bode napredovalo vedno lepše in uspešno tekmovalo na glasbenem polju v bratski slogi z ostalimi društvi, ki imajo isto svrbo. Tako plemenito tekmovalje bode le na korist umetnosti, katera bodi vodilna zvezda najmlajemu pevskega društvu Ljubljanskemu. — i.

— (Osobne vesti.) Uradno avtorizovani civilni inženier za Štajersko g. Anton Nadeniczek preselil se je iz Gradca v Ljubljano za čas svojega službovanja pri deželni zgradbah na Kranjskem.

— Vodja okrajnega sodišča za kazenske stvari v Trstu g. dež. sod. svetnik Huber premeščen je k deželnemu sodišču. Na njegovo mesto pride svetniški tajnik gosp. Podreka. Preiskovalni sodnik g. Harabaglia premeščen je k okrajnemu sodišču za kaz. stvari, pristav g. Ropele pa je ime-

novan preiskovalnim sodnikom. — Sodni pristav v Novem mestu g. W. Gandini imenovan je okrajnim sodnikom v Idriji.

— (Utonil je) v soboto zvečer po 6. uri v Sori blizu Medvod 29letni g. Adolf Bohinc, finančne direkcije koncipist v Ljubljani. Peljal se je s svojima sestrama in s svojim netjakom v Medvode in se šel kopat v bližnjo Soro. Ž njim je bil takrat samo 12letni nečak, ki je ostal na suhem, ko se kopal strijc. Ko je zapazil netjak, da se gosp. Bohinc potaplja v vodi, mislil je s prva, da se šali, potem pa je začel klicati na pomoč. Ko so prišli ljudje, bil je g. Bohinc že mrtev. Voda, kjer se je kopal, ni globoka toliko, da bi mogel utoniti odrasel človek. Zatorej je skoro gotovo, da je g. Bohinca zadela kap in da je šele potem utonil, ko je v nezavesti obležal. Truplo pokojnika, ki je bil rojen v Mokronogu, prepeljali se včeraj v Ljubljano. Pogreb bode danes ob 6. uri iz mrtvašnice pri sv. Krištofu. Lahka mu zemlja!

— (Poročil) se je danes zjutraj v Ljubljani gosp. Ivan Ješe, c. kr. kancelist, z gospodičino Antonijo Hočevnar, hčerjo tukajšnjega meščana.

— (Občni zbor posestnikov meščanske vojašnice Trnovske) vršil se je včeraj popoldne v mestni dvorani Ljubljanski. Zborovanje je pričel načelnik g. J. N. Horák, kateri si je za društvo stekel nevenljivih zaslug in kateri se mnogo trudi za vodstvo. Iz računskih zaključkov, predloženih občnemu zboru je razvidno, da je imelo društvo l. 1891. dohodkov 3726 gld. 41 kr., troškov pa tudi 3726 gld. 41 kr. Pregledovalci računov izjavili so, da so račune pregledali in našli v popolnem redu, na kar se da društvu vodstvu absolutorij. Občni zbor sklenil je nadalje, da je za l. 1892. izplačati za vsakega na meščanski vojašnici zavarovanega moža pa 2 gld. Iz preostanka se voli vojaštvu, nastanjenemu v meščanski vojašnici 50 gld. za poboljšek obeda pri praznovanju rojstnega godu cesarja; Ljubljanskemu gasilnemu društvu 10 gld.; šolskemu društvu sv. Cirila in Metoda 10 gld. in župniji v Trnovem 20 gld. V vodstvo se izvolijo gospodje: Ferdo Bilina, Frau Geba, Jan. Nep. Horak in Dragotin Lahajner. Za pregledovalce računov gospodje: dr. Josip Stare in Dragotin Spiner, na kar se zborovanje sklene.

— (Razpisane službe.) Za novi otroški vrt družbe sv. Cirila in Metoda na Greti pri Trstu je razpisana služba otroške vrtnarice. Plača 400 gld. Prošnje do 20. julija glavnemu vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. — Za c. kr. davčne urade na Kranjskem vsprejme se davkarski eksekutor. Prosilci ne smejo biti stari pod 24 in ne nad 40 let. Prošnje v 14 dneh pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Kranji. Na doslužene orožnike, redarje ali finančne stražnike se bode posebno oziralo.

— (Občinska volitev.) V Palovčah v Kamniškem okraji bil je voljen županom posestnik g. Janez Vodlan iz Vranje peči, občinskima svetovalcema pa posestnika Janez Novak iz Spodnjih Palovč in Jurij Dolar iz Trobelnega.

— (Modras.) Piše se nam iz Metlike: Dne 9. t. m. pičil je na Radovici pri Metliki modras (vipera amodytes) vola na paši. Vol je zaručal (zatulil), se parkrat zavrtel, telebil na tla kakor ustreljen in poginil.

— (Podružnica Žalec družbe sv. Cirila in Metoda,) vabi k občnemu zboru, kateri se bode vršil na dan Sv. Rešnjega telesa t. j. 16. junija t. l. točno ob 3. uri popoldne v prostorih gostilnice gospoda Janeza Hausenbichlerja v Žalcu. Dnevni red: 1. Pozdrav došlecev 2. Poročilo o delovanju podružnice. 3. Slavnostni govor. 4. Vsprejemanje novih udov. 5. Volitev novega zbora. 6. Volitev poslancev k glavnemu zborovanju družbe. 7. Prodaja društvenih knjig. B. Zabava: govori, petje in godba.

— (Iz Maribora) se nam piše: Dne 10. t. m. zgodaj v jutro zapazil je mestni redar Franc Pacholegg v mestnem logu fjakarskega hlapca Jožefa Jošta, ki je ležal poleg neke kolibice in spal. Redar je vzbudil Jošta in mu ukazal, naj oddide z mesta, Jošt pa se je branil in napadel redarja, ga pretepal in mu suknjo strgal. Redar je na to pognil sabljo in Jošta večkrat tako močno udaril in v prsa sunil, da se je ta zgrudil in mrtev obležal. Sodna preiskava se je že začela.

— (Nove slovenske šole v Gorici.) Slovensko narodno-politično društvo „Sloga“ v Gorici ukrenilo je v zadnji odborovi seji, da odpre, vled prevelicega števila otrok v prvem slov. otro-

škem vrtu in v trirazredni dekliški šoli v Gorici, s prihodnjim šolskim letom še jeden otroški vrt in jedno mešano jednorazrednico v Goriškem mestu.

— (Telovadno društvo „Prvaški Sokol“) na Goriškem ima 26. t. m. izredni občni zbor. Jedina točka dnevnega reda je prememba društvenih pravil.

— (Svilodno tržišče v Gorici) otvori se ta teden, Letos se ni redilo mnogo svilodov, za to je bilo murvino perje mnogo ceneje nego lansko leto.

— (Vspored za prvo mejnarodno dirko,) katero priredi klub biciklistov „Hrvatskega Sokola“ v Zagrebu, je nastopni: a) V soboto 25. Pozdravljanje gostov in večerna zabava v klubovih prostorih v „Grand Hotel-u“. b) V nedeljo, 26. junija: Ob 9. uri dopoldne izlet v Maksimir, od koder povratek ob 11. uri dop. Obed po volji. Ob 2. uri popoldne shod v „Narodni kavarni“ in vožnja na dirkališče. Ob 3. uri začetek dirke. Ob 9. uri zvečer elitni ples in razdelitev cen. NB. V soboto 25. in v nedeljo 26. ureduje odbor v klubski dvorani v „Grand Hotel-u“, kjer dobe kolesarji vse potrebne informacije. Tam se izdajajo tudi slavnostni znaki po 50 kr., s katerimi imajo kolesarji prosti pristop k dirki in k vsem slavnostim. Gospodje, kateri žele prostega stanovanja, naj blagovolijo to kar prej mogoče odboru prijaviti. Prijave za dirko vsprejema odbor do 20. junija zvečer. Dne 27., 28. in 29. pa priredi klub, ako se prijavi zadostno število udeležnikov, izlet do romantično ležečih Plitvičkih jezer.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 12. junija. „Times“ poroča iz Teherana, da se kolera v Mežedu vedno bolj razširja. Mej Mazarasi nastali upor postal je jako nevaren.

Praga 13. junija. Včerajšnji volilski shod v Nemškem brodu, na katerem je govoril dr. Edvard Grégr, razpustil je vladni zastopnik. V Kolinu morali žandarji braniti Mladočehom ustop na shod staročeške stranke.

London 13. junija. Koburžan obiskal v soboto princa wališkega in potem odpotoval v Tower, kjer ga je vsprejel guverner. V nedeljo zajutrkoval je pri princu wališkem in odpotoval zvečer na Bolgarsko, zahvalivši se pri slovesu za prijazni vsprejem.

Razne vesti.

* (Češko narodno gledališče) došlo je vsled sijajnega uspeha v Dunajskem razstavljenem gledališču poziv iz Frankobroda, da bi priredilo tam deset dni trajajoče predstave.

* (Obravnava proti zarotnikom in sokrivcem pri umoru ministra Belčeva) prične se ta teden v Sofiji. Obtoženih je dvajset oseb zaradi zarote proti nevarnosti države.

* (Grozna izpoved pred smrtjo.) Te dni umrla je v Dundee na Angleškem žena, ki je kratko pred svojo smrtjo izpovedala, da je pred 30 leti umorila neko žanko. Zaradi tega umora bila je takrat na smrt obsojena neka služkinja, po obnovljeni preiskavi pa pomiloščena na dosmrtno ječo. Obsojenka je vedno zatrjevala, da je nedolžna. Ko je prestala 16 let svoje kazni, izpuščena je bila l. 1877 iz zapora in je zapustila deželo. Zdaj se je zglasila prava storilka in obstala svoj zločin pred pričami. Pet minut pred smrtjo dala je sosedinji

zaboj, v katerem je bilo več obleke in jeden uhan obsojenke in izrekel iz časopisa, v katerem je bila obsodba doždevne morilke. Sodišče odredilo je, da se stvar natanko preišče.

Zahvala.

Minoli so prekrasni dnevi, katere je preživelo slovensko učiteljstvo v gostoljubnem mestu Kranji. Dasi nam nebo ni bilo premilostno, tekmovalo je slavno meščanstvo, na čelu mu preblagorodni gospod župan Karol Šavnik, in narodna društva, na čelu jim preblagorodni gospod c. kr. notar Viktor Globočnik, prireditelji nam bivanje v Kranji prijetno, da, preprijetno. Vsa udeležena spominjal se bode še v poznih letih velečastnega vsprejema, katerega nam je priredilo meščanstvo Kranjsko in posebno nam bode ostalo v prijetnem spominu, kako nas je okrasilo s šopki rodoljubno ženstvo mesta Kranjskega. Radostno se bomo spominjali vse te ljubavi in pozornosti, katero je uživalo slovensko učiteljstvo v Kranji. Podpisani direktorij šteje si v prijetno dolžnost, izreči za vse to svojo najtoplejšo zahvalo, to pa: slavnemu meščanstvu starodavnega mesta Kranja in preblagorodnemu gospodu županu Karolu Šavniku, vsem narodnim društvom, to je slavni čitalnici, slavnemu bralnemu društvu in slavnemu ognjegasnemu društvu in preblagorodnemu gospodu c. kr. notarju Viktorju Globočniku ter posebej še rodoljubnemu ženstvu mesta Kranjskega. Zahvaliti se pa moramo tudi slavnostnemu odboru, na čelu mu gospodu nadučitelju S. Jelencu za njegov trud in tudi gostilničarju gospodu Petru Majerju za njegove priprave.

Direktorij

„Zaveze slov. učiteljskih društev“.

Prošnja.

Ker nam je 1. štev. našega lista vsa pošla in vsled tega na novo se oglašujom naročnikom ne moremo več ustrezati, prosimo najljubše vse one p. t. gospode, kateri so prejeli 1. štev. našega lista, pa niso postali naročniki, da bi blagovolili to (prvo) številko vrniti ob naših troških upravnistvu v Celji (Dr. Hribar).

Upravnistvo „Vesne“.

Tuji:

12. junija.

Pri **Maitči**: Vajda, Taich, pl. Reichenberg, Unger, Telbing, Rosenthal, Brauer, Unger z Dunaja. — Lutman, Schmidburg iz Trsta. — Blachna iz Ribnice. — Wogrinz iz Brežic. — Arko iz Zagreba.

Pri **Sleu**: Baraser, Mayer z Dunaja. — Schäfer, Schuh, Hallbuner, Šabec iz Trsta. — Hufnagel, Kirschbek iz Kočevja. — Lengel iz Velike Kaniže. — Didic iz Idrije.

Pri **južnem koledvoru**: Purkart, Leitner, Frank iz Trsta. — Ranzinger iz Ljubljane. — Gregorin z Reke. Pri **bavarskem dvoru**: Staub iz Gorenjskega. Pri **Virantu**: Fraj, Walner iz Gradca.

Tržne cene v Ljubljani

dne 11. junija t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Bež,	5 80	Surovo maslo,	72
Ječmen,	4 39	Jajce, jedno :	2
Oves,	2 80	Mleko, liter	8
Ajda,	5 53	Goveje meso, kgr.	62
Proso,	4 71	Telečje	54
Koruz,	4 39	Svinjako	64
Krompir,	3 57	Koštunovo	38
Leča,	11	Pišanec	55
Grah,	10	Golob	18
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	1 96
Maslo, kgr.	90	Slama,	2 14
Mast,	64	Drva trda, 4 metr.	6 60
Špeh frišen	56	„ mehka, 4	4 50

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. junija	7. zjutraj	732 8 mm.	17° 0° C	sl. zah.	jasno	0 00 mm.
	2. popol.	732 0 mm.	25 8° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	732 0 mm.	19 2° C	sl. svz.	jasno	
12. junija	7. zjutraj	732 9 mm.	18 2° C	sl. svz.	jasno	0 00 mm.
	2. popol.	731 2 mm.	27 8° C	sl. jzh.	jasno	
	9. zvečer	733 2 mm.	20 6° C	sl. jzh.	obl.	

Srednja temperatura 20 7° in 22 2°, za 2 2° in 3 8° nad normalom.

Dunajska borza

dné 13. junija t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	95 85	—	95 75
Srebrna renta	95 45	—	95 40
Zlata renta	112 85	—	113 20
5% marcna renta	100 90	—	100 85
Akcije narodne banke	998 —	—	995 —
Kreditne akcije	320 75	—	317 75
London	119 40	—	119 35
Srebro	—	—	—
Napol.	9 48	—	9 48 1/2
C. kr. cekini	5 67	—	5 67
Nemške marke	58 50	—	58 52 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	141 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	183	—
Ogerska zlata renta 4%	110	85	—
Ogerska papirna renta 5%	100	65	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75	—
Kreditne srečke	100 gld.	189	—
Rudolfove srečke	10	23	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	155	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	239	—	—

Hribolazcu R. M.!

(688)

Darilo, katero dobiš danes v krogu svojih prijateljev v priznanje, da si splezal včeraj k sv. Joštu, naj te ohrabri, da nadaljuješ „hribolazenje“, akoravno te obžalujem, da si moral nenavadno stradati vina in si jedel le žgance.

Tvoj prijatelj.

Koncipijenta

vsprejemem v svojo notarsko pisarno z nastopom službe 1 avgusta t. l. Plača po dogovoru.

Dr. Jurij Pučko

(686—1)

c. kr. notar na Krškem.

Spreten komi in prodajalka

vsprejmeta se v trgovino z mešanim blagom.

Kje? pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (687—1)

Prodajalnica

na kmetih se proda ali na račun odda. Samo za samico od 24 let starosti. Treba je 300 gld. za blago. Skupi se tekem leta okoli štiri tisoč goldinarjev. — Natančneje pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (684—1)

Luskinina voda

in

Esprit-Bérénice

imata svojstev, ki zabranjujejo, da ne izpadajo lasje, ko bi se po vnanje na to uplivalo. To se doseže s tem, da se lasišče čisti, varuje bolezn, zabranjuje napravo luskin, lasem odpravlja toliščo in odpravlja kisline, ki nastajajo s potom.

Vsak večer, predno se gre spat, pomoči se lasišče s to luskinino vodo in zjutraj, ko se je lasišče skrbno izčevalo, udrgne se „Esprit Bérénice“, ki krepča lasne korenine.

Jedenkrat na mesec naj se pa lasje in lasišče z mlačno vodo, v kateri je boraks raztopljen, umijejo in potem večkrat s toplo vodo splaknejo. Razstopi naj se 50 gr. boraksa v litru tople vode.

Steklenica luskinine vode stane 60 kr., steklenica Esprit-Bérénice 40 kr.

Piccoli-jeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59—2)

Razglas.

Gornje-Savinjska posojilnica v Mozirji

registrovana zadruga z neomejeno zavezo bode vsled njenega današnjega sklepa od **1. julija 1892** počenši denarne uloge le z **4 1/2%** obrestovala in od danih posojil le **6%** obresti terjala.

Mozirje, dné 11. junija 1892.

(685—1)

Št. 11521.

Razglas.

(679—2)

V sredo, dne 15. t. m. ob 11. uri dopoldne se bode pri podpisnem magistratu potom javne dražbe

prodal

materijal sedaj mestnega poslopja „Igrišče“

v Igriških ulicah št. 1 pod pogojem, da kupec v določenem času na svoje troške podere poslopje in odstrani dobljeni material.

To se daje na znanje z dostavkom, da se do določenega časa sprejemajo tudi pismene ponudbe, in da je natančneje pogoje dražbe izvesti ob navadnih uradnih urah pri podpisnem magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 9. junija 1892.

CHOCOLAT MENIER

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

! Največja tovarna na svetu!

Vsak dan se proda: (902-21)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specijalnih, delikates-prodajalnicah in konditorijah.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.